

РЕКТОРИ

ВЕТРОВ Петро Костянтинович **Директор інституту (вересень 1931 р. — січень 1936 р.)**

Народився в 1903 р. У 16 років пішов працювати на Брянський завод. В 1920 р. брав участь у створенні комсомольської організації в Діївці, обраний членом повітового комітету комсомолу. З його ініціативи та за безпосередньою участю створений загін самооборони для боротьби з бандитами, які в той час лютували на Катеринославщині. В 1925–1926 рр. працював в окружкомі комсомолу. В 1927 р. направлений на навчання до Комвузу ім. Н. Крупської в Москві, після закінчення якого в 1928–1930 рр. перебував на партійній роботі. Взимку 1930 р. став студентом ДІБІ. А в 1931 р. П. К. Ветрова, тоді ще студента, призначено директором інституту. Молодий 28-річний директор виправдав надану йому довіру. Під його керівництвом створено міцну навчальну базу: завершено будівництво аудиторного корпусу, розпочато роботу дослідних лабораторій, полігону будівельних механізмів, механічних майстерень. Петро Костянтинович піклувався про поліпшення побутових умов викладачів і студентів, налагоджував підсобне господарство. Успіхи в роботі навчального закладу були досить помітними. П. К. Ветров шість років очолював Дніпропетровський будівельний інститут і виявив найкращі якості організатора, інженера та вченого. Як здібний керівник, у січні 1936 р. призначений завідувачем відділу обкому партії, а в грудні цього ж року комуністи міста обрали Петра Костянтиновича секретарем Дніпропетровського міськкому КП(б) У. Перед ним постало нове, надзвичайно широке коло обов'язків. Приділяючи велику увагу розвитку економіки, новий секретар не забув і про благоустрій міста, життя і побут його мешканців. Проте 2 липня 1937 р. його заарештували в службовому кабінеті. Звинувачення стандартні — належність до контрреволюційного троцькістського підпілля та терористична діяльність. Військовою колегією Верховного Суду СРСР був засуджений до розстрілу. 15 вересня 1937 р. вирок виконано. 7 травня 1957 р. рішення Військової колегії було скасовано, а справа припинена у зв'язку з відсутністю складу злочину. П. К. Ветрова реабілітовано посмертно. Колектив інституту, якому Петро Костянтинович віддав багато сил і енергії, зберігає добру пам'ять про свого колишнього керівника.

ШЕРЕШЕВСЬКИЙ Семен Йосипович **Директор інституту (січень 1936 р. — вересень 1937 р.)**

У 1930 р. закінчив Дніпропетровський будівельний інститут. Під його керівництвом у Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті було скорочено перелік спеціальностей з двадцяти до восьми та перебудовано всю роботу ВНЗ з метою підготовки таких спеціалістів, як інженер-будівельник, інженер-будівельник-архітектор, інженер-будівельник з внутрішньозаводського транспорту, інженер-будівельник-економіст, інженер з водогону та каналізації, інженер з опалення тощо. За часів керівництва С. Й. Шерешевського інститутом було створено будівельний факультет із двома спеціалізаціями — «Організація і технологія виробництва будівельних робіт», «Будівельні конструкції», а також загальнотехнічний факультет.

